

Tabel 1. Forslag til fordeling af den vækstkommunale hovedstadsudligning i 1980.

Kommune	Tilskud ved uændrede regler		Tilskud i 1980 efter ændrede regler			Forskel mellem tilskud i 1980 efter ændrede og gældende regler	Forskel mellem tilskud i 1980 efter nye regler og tilskud i 1979 efter gældende regler
	1979	1980	50 pct. af renter og afdrag ud over 5,15 pct. af kommunens beskatn. grundlag (3)	Rest fordelt efter gældende regler	I alt efter nye regler		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)=(4)+(3)	(6)=(5)÷(2)	(7)=(5)÷(1)
	1.000 kr.						
Albertslund	0	0	5.327	0	5.327	5.327	5.327
Ishøj	13.886	12.879	9.984	9.625	19.609	6.730	5.723
Ledøje-Smørum	4.043	1.999	—	1.494	1.494	÷ 505	÷ 2.549
Vallensbæk	746	778	—	581	581	÷ 197	÷ 165
Karlebo	18.923	26.125	482	19.524	20.006	÷ 6.119	1.083
Ølstykke	1.523	2.643	—	1.975	1.975	÷ 668	452
Bramsnæs	691	184	—	138	138	÷ 46	÷ 553
Greve	9.850	13.181	—	9.850	9.850	÷ 3.331	0
Solrød	3.750	4.711	—	3.520	3.520	÷ 1.191	÷ 230
I alt	53.412 ¹⁾	62.500 ²⁾	15.793	46.707	62.500	0	9.088

¹⁾ Andre 3.372.

²⁾ Skøn.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2 og 6

De gældende regler om udligningen indeholder udligning af forskelle i beskatningsgrundlag og i udgiftsbehov. Bestemmelsen er teknisk sådant udformet, at udligningen sker ved en nettoberegning, idet kommuner og amtskommuner, hvis andel af hovedstadsrådets samlede udgiftsbehov er mindre end deres andel af områdets beskatningsgrundlag, yder bidrag til de af områdets kommuner og amtskommuner, hvis udgiftsbehovsandel er større end andelen af beskatningsgrundlaget. For kommuner udlignes 40 pct. og for amtskommuner 50 pct. af disse forskelle.

Uanset denne tekniske udformning er hovedstadsudligningen principielt 2 særskilte udligningsordninger, hvor der dels foretages en udligning af forskelle i beskatningsgrundlag af samme art som i den kommunale udligning, dels en udligning af udgiftsbehov (jfr. »Kommunale udgiftsbehov«, bind I, kapitel III, side 37–41). Beskatningsgrundlagsudligningen består af en overførsel af midler fra de (amts)kommuner, der har et beskatningsgrundlag pr. indbygger over gennemsnittet til de (amts)kommuner, der har et beskatningsgrundlag

pr. indbygger under gennemsnittet. Omfanget af overførslen bestemmes af udligningsniveauet, der i dag udgør henholdsvis 40 og 50 pct. for henholdsvis den kommunale og amtskommunale udligning. Dette niveau foreslås forhøjet til 70 pct. for udligning af beskatningsgrundlag for derved at skabe mere ensartede muligheder for at opfylde de kommunale behov i hovedstadsområdet.

Udgiftsbehovsudligningen, der består i, at (amts)kommuner med et beregnet udgiftsbehov pr. indbygger, der er mindre end gennemsnittet, yder tilskud til de (amts)kommuner, der har et udgiftsbehov pr. indbygger over gennemsnittet, foreslås opretholdt uændret, hvilket vil sige, at udligningsniveauet forbliver 40 pct. for den kommunale hovedstadsudligning og 50 pct. for den amtskommunale.

Endelig indeholder den foreslåede bestemmelse vedrørende (amts)kommunerne en regel om, at skattegrundlagstilskud, der ydes til (amts)kommunerne, skal medregnes i den samlede udskrivning af indkomstskat og grundskyld m.v. Reglen er en konsekvens af, at den enkelte (amts)kommunes beskatningsgrundlag ved udligningsberegningen forøges med det beregnede beskatningsgrundlag, der svarer til det skattegrundlagstilskud, som amtskommunen modtager.